

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Čížka a soudců Mgr. Ing. Lenky Bursíkové a JUDr. Bc. Kryštofa Horna ve věci

žalobců:

a) Mgr. P. B.

bytem X

b) Ing. P. Š.

bytem X

zastoupen advokátkou JUDr. Vladislavou Hanákovou, Ph.D.
sídlem nám. Dr. Tyrše 56, Čechtice

proti

žalovanému:

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze
sídlem Pod Sídlištěm 9, Praha 8

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: **JUDr. I. S.,**
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Janem Dáňou
sídlem Václavské náměstí 11, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2019, č. j. ZKI PR-O-37/588/2019-7,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Katastrální úřad pro Středočeský kraj rozhodnutím ze dne 11. 3. 2019, č. j. OR-866/2017-201-118, rozhodl podle § 45 odst. 3 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění zákona č. 225/2017 Sb., takto:

„1. Na podkladě neměřického záznamu č. X pro katastrální území P. N. S. bude z pozemkové parcely č. XA oddělena pozemková parcela č. XB s výměrou 7 m². Pozemková parcela č. XB bude evidována s duplicitním zápisem vlastnictví pro Mgr. B. P. podle darovací smlouvy ze dne 30. 12. 2009 (spoluuvlastnický podíl ve výši 1/3), Ř. R. podle kupní smlouvy ze dne 2. 12. 2013 (spoluuvlastnický podíl ve výši 1/3), Ing. Š. P. podle kupní smlouvy ze dne 2. 12. 2013 (spoluuvlastnický podíl ve výši 1/3) na straně jedné a pro Ing. F. J. podle darovací smlouvy ze dne 14. 9. 2011 (spoluuvlastnický podíl ve výši 1/4), Bc. K. M. podle darovací smlouvy ze dne 14. 9. 2011 (spoluuvlastnický podíl ve výši 1/4) a MVDr. M. P. podle darovací smlouvy ze dne 14. 9. 2011 (spoluuvlastnický podíl ve výši 1/2) na straně druhé.

Na podkladě neměřického záznamu č. X pro katastrální území P. N. S. bude změněno geometrické a polohové určení společné hranice pozemkových parcel č. XC a XC a geometrické a polohové určení společné hranice pozemkových parcel č. XD a XE; pozemková parcela č. XC bude evidována s výměrou 290 m², pozemková parcela č. XD bude evidována s výměrou 8 232 m² a pozemková parcela č. XE s výměrou 22 044 m². Pozemková parcela č. XF bude v katastrálním operátu pro katastrální území P. N. S. evidována s výměrou 80 m², pozemková parcela č. 3480/14 s výměrou 360 m² a pozemková parcela č. XA s výměrou 403 m².

2. Námitce, kterou podali žadatelé Mgr. B. P., Ing. Š. P. a Ř. R. proti způsobu evidování pozemkové parcely č. XC a pozemku ve zjednodušené evidenci – parcely původ pozemkový katastr p. č. XF, původní katastrální území N., v obnoveném katastrálním operátu pro katastrální území P. N. S., se vyhovuje.“

2. Žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím (dál jen „napadené rozhodnutí“) potvrdil rozhodnutí katastrálního úřadu a zamítl odvolání žalobců. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že nebylo zjištěno, že by vytyčení v roce 1995 bylo provedeno chybně. Ze soutisku katastrální mapy digitalizované (KMD) a rastru mapy pozemkového katastru (PK) je zřejmé, že vytyčená hranice (mezi body č. 362-29 a 362-30) se neliší od zobrazení hranice v mapě pozemkového katastru o více, než je mezní polohová odchylka pro body s kódem kvality 8. Tvrzení žalobců, že západní hranice parcely č. XJ má končit v bodě 362-34 a nikoli v bodě 362-30 z ničeho nevyplývá a ani žalobci toto tvrzení nedoložili. V protokolu o vytyčení hranice je uvedeno, že vytyčení bylo provedeno i na podkladu geometrického plánu Ing. F. ze dne 13. 7. 1925. Skutečnost, že vytyčený pozemek měl stejnou výměru jako původní pozemek PK p. č. XG není možné považovat za důkaz toho, že vytyčení bylo provedeno chybně. Na základě vytyčení byl vyhotoven geometrický plán č. 362-94/95, který byl předmětem zápisu do katastru nemovitostí pod položkou výkazu změn č. 89/1996. Katastrální úřad proto postupoval správně, jestliže použil tento geometrický plán při obnově katastrálního operátu. Nic na tom nemění ani skutečnost, že původní vlastníci pozemku PK p. č. XF nebyli k vytyčení přizváni.

3. K vložení bodu č. 1544-1 na spojnici bodů č. 1409-3557 a 1409-3917 v neměřickém záznamu č. X žalovaný uvedl, že menší lom na hranici parcely nemusí být v mapě vyhotovené v měřítku 1:2880 zobrazený. Nadto na originálu mapy PK je v místě hranice mezi parcelami PK p. č. XH a XF skvrna (poměrně velká kaňka), která zobrazení hranice překrývá a není možné její přesné určení. Na rastrovém obrazu mapy PK pak, kromě uvedené kaňky, část zobrazení této hranice zcela chybí. V místech, kde je na rastrovém obrazu hranice mezi parcelami viditelná, se od svého obrazu v neměřickém záznamu č. X neliší o více, než je mezní chyba zobrazení. Žalovaný doplnil, že pokud vlastníci nejsou spokojeni s přesností hranice, která vyplývá z podkladů použitých pro její určení a kterou není katastrální úřad oprávněn sám změnit, mohou si po vzájemné dohodě nechat hranici zpřesnit. Žalobci uvedli, že se odvolávají proti rozhodnutí v celém rozsahu, nijak však nespécifikovali, v čem vidí pochybení u opravy hranice pozemku mezi parcelami č. XE a XC v neměřickém záznamu č. X. Tato hranice byla při obnově operátu doplněna z rastrového obrazu analogové mapy KN po blokové transformaci. Ze soutisku tohoto rastru a KMD s vyznačenou opravou podle neměřického záznamu č. X je podle žalovaného zřejmé, že po opravě bude zobrazení této hranice s mapou KN v souladu.
4. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhají zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k novému projednání.

Obsah žaloby

5. Žalobci uvedli, že byli spoluvlastníky pozemku p. č. XI v původním katastrálním území N., který byl v rámci obnovy katastrálního operátu doplněn do katastru nemovitostí pro katastrální území P. N. S. jako pozemky p. č. XE, XB a XC.
6. Žalobci namítají nesprávnost evidování geometrického a polohového určení pozemku p. č. XF v severovýchodní a východní části. Ve vztahu k východní části uvádí, že vytyčovací náčrt č. X nemůže být závazným dokladem o průběhu vlastnické hranice pozemků, neboť ze souvisejících podkladů vyplývá, že s vytyčením hranice nebyli seznámeni dotčení vlastníci sousedních pozemků. Vytyčovací náčrt neobsahuje ani žádný projev vůle vlastníků pozemku p. č. XF k průběhu hranice podle § 49 a § 50 katastrálního zákona. Žalobci mají za to, že závaznost geometrického určení se týká pouze účastníků konkrétního právního jednání ohledně konkrétní nemovitosti, což potvrzuje komentářová literatura. Výklad katastrálního úřadu je rovněž chybný v tom, že jednostranně provedené vytyčení by mělo být závazným geometrickým určením přesto, že vytyčením hranic pozemků se nemění ani nezakládají právní vztahy k pozemkům. Vytyčovací náčrt č. X jako takový nemůže být podkladem pro geometrické určení vlastnické hranice mezi pozemky p. č. XE a XJ, neboť neobsahuje žádný projev vůle vlastníka pozemku p. č. XE k průběhu této hranice.
7. Žalobci dále namítli, že vytyčovací náčrt č. X byl v roce 1996 proveden chybně, protože jeho výsledek neodpovídal použitým podkladům a nebyly respektovány základní zeměměřické zásady. Žalovaný odbyl opakovanou námitku nesprávnosti vytyčovacího náčrtu poukazem na nepřekročení mezní polohové chyby, z čehož dovedl jeho správnost. Takové hodnocení (na základě jediného kritéria) je však podle žalobců nedostačující. Žalovaný provedl ověření jen ve vztahu k aktuálním podkladům pro obnovu operátu, tj. k souřadnicím bodů z vyrovnané a transformované mapy pozemkového katastru. Přesto, že tato transformace mohla mít podstatný vliv na správnost souřadnic, žalovaný se

kontrolou její správnosti nezabýval. Neposuzoval tedy správnost vytyčovacího náčrtu v jeho původním stavu a ve vztahu k předpisům a údajům katastru platným v době jeho vyhotovení. U vytyčovacího náčrtu č. X je rovněž překvapivé, že přes vytyčení provedené na základě chybně zjištěných podkladů, dokázal vyhotovitel i z těchto chybných podkladů vytyčit pozemek p. č. XG se zcela shodnou výměrou, jaká byla evidována v parcelním protokolu pozemkového katastru. Z důvodu výrazného posunu bodů (byť v mezích povolené chyby) totiž muselo zákonitě dojít i k nesouladu evidované výměry s výměrou vypočtenou z vytyčených souřadnic. Žalovaný výrazné posunutí bodů přiznává, konkrétní údaj však nezmiňuje. Údaje o velikosti mezní odchylky v poloze bodu č. 362-29 a 362-30, na nichž je postavena obhajoba žalovaného ohledně správnosti postupu katastrálního úřadu, musí být konkrétně vyčísleny v rozhodnutí žalovaného. I přes tyto nedostatky se žalobci domnívají, že se jedná o posun o více než 2 m, čemuž by odpovídal rozdíl ve vypočtené ploše více než 100 m², ačkoli dle výpočtu je výměra doplňované parcely č. XG zcela shodná s evidovaným údajem. Z výsledku je zřejmé, že zhotovitel náčrtu dal u vytyčovaného pozemku přednost zachování dosud evidované výměry místo využití podstatných údajů z geometrického plánu z roku 1925.

8. Žalobci tvrdí, že správní orgány neodůvodněně postupovaly rozdílně, neboť ve vztahu k pozemku p. č. XB při užití shodných kritérií dospěly k jinému závěru. Žalobci míní, že ač nebyla překročena mezní polohová chyba, zaznamenaný stav je v hrubém nesouladu vzhledem k velikosti daného pozemku. Při posouzení, zda jde o chybný údaj, je nutné aplikovat právní předpis účinný v době vzniku údaje či jeho zaznamenání v katastru nemovitostí. Žalobci k problematice východní hranice shrnují, že povinností katastrálního úřadu bylo zabývat se nejprve správností vytyčovacího náčrtu v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu a podle výsledku tohoto šetření zvolit další postup v nynějším řízení. Namísto toho katastrální úřad odmítl respektovat západní hranici mezi pozemky p. č. XJ a XE z geometrického plánu z r. 1925 a zahrnutí pozemku p. č. XH, který byl při vytyčení v roce 1995 přidán k pozemku p. č. XJ, obhajuje nepřekročením mezní polohové chyby.
9. K severní části pozemku, zahrnuté do pozemku p. č. XA žalobci namítají, že správní orgány nevysvětlily, na základě jakých podkladů při údržbě katastrálního operátu v roce 1998 zapsaly vlastníky pozemku p. č. XH jako vlastníky pozemku p. č. XA, o němž se domnívaly, že je totožný s částí pozemku p. č. XH. Podle katastrálního úřadu k tomuto zápisu neexistuje žádný podklad, takže správnost tohoto kroku nyní nelze ověřit ani přezkoumat. Katastrální úřad dále nerespektoval výsledek transformace a na hranici vytvořil nový ničím neodůvodněný bod, čímž změnil i průběh související hranice (západní hranice mezi pozemky p. č. XH a XF). Žalovaný v rozporu s důkazy zavázal katastrální úřad k opravě vyznačení jižní hranice pozemku p. č. XH. Vložením bodu X-1 do neměřického záznamu v rozporu s podklady se katastrální úřad dopustil manipulace s důkazy. Při existenci kaňky v podkladech měl žalovaný vyjít podpůrně z dalších veřejně dostupných podkladů.
10. Žalobci považují napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť z jeho výroku není zřejmé, jak naložil s námitkou žalobců týkající se části parcely č. XF, zahrnuté do parcely č. XJ a v neměřickém náčrtu vyznačené jako parcela č. XK. V odůvodnění rozhodnutí správních orgánů je sice obsaženo negativní stanovisko k této námitce, výrok rozhodnutí se nicméně touto otázkou nezabývá, přesto v druhé části výroku konstatuje, že se námitce žalobců vyhovuje.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobci opomněli ve své argumentaci, že podle vytyčovacího náčrtu č. X byl vyhotoven geometrický plán č. 362-94/95, který byl předmětem zápisu do katastru nemovitostí. Tento geometrický plán s nově určenou hranicí mezi pozemky p. č. XE a XJ je pro katastrální úřad závazný. Geometrickým plánem došlo k doplnění pozemku p. č. XG do katastrální mapy prostřednictvím deseti nově utvořených parcel č. XJ až XK. Vzhledem k tomu, že podkladem pro vytyčení hranic a tvorbu geometrického plánu byla rovněž mapa pozemkového katastru, jsou kromě jiného i body na dané hranici evidovány s kódem kvality 8. Porovnáním katastrální mapy se zpřesněným rastrovým obrazem mapy pozemkového katastru formou soutisku nebylo potvrzeno tvrzení žalobců, podle kterého bylo vytyčení hranice v rámci zakázky č. 362-94/95 provedeno chybně. Mezní polohové odchylky byly použity podle vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů, neboť přesnost bodů na hranici parcel pozemkového katastru č. XF a XG v geometrickém plánu č. 362-94/95 je ovlivněna jednak přesností odsunu souřadnic provedeného z původního mapového podkladu v měřítku 1:2880, dále přesností připojení na identické body a určení vytyčovacích prvků a samotného vytyčení hranic v terénu. Při posouzení správnosti zobrazení hranice mezi parcelami č. XE a XD byla naopak použita mezní chyba zobrazení 1,3 m (bod 13.3 přílohy ke katastrální vyhlášce), neboť tato hranice byla určena prostou vektorizací z rastrového obrazu mapy pozemkového katastru bez dalších vlivů. Geometrické a polohové určení pozemku p. č. XB nemá vliv na evidování duplicitního zápisu vlastnictví. Ve výroku napadeného rozhodnutí není zmínka o pozemku p. č. XF, neboť nebyl předmětem námítky žalobců. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Replika žalobců a vyjádření osoby zúčastněné na řízení

12. Žalobci v replice setrvali na svém procesním stanovisku. K závěru, že chybějící část pozemku p. č. XF je zahrnuta do pozemku p. č. XJ dospěli až v průběhu řízení na základě podkladů shromážděných katastrálním úřadem. Absenci části pozemku namítali konzistentně ve všech svých odvoláních. Vypořádání této námítky je formalistické. Nelze po nich požadovat, aby specifikovali, jaké konkrétní chyby se katastrální úřad dopustil.
13. Osoba zúčastněná na řízení ve vyjádření k žalobě uvedla, že považuje rozhodnutí správních orgánů za správná. Geometrický plán č. 362-94/95 byl zapsán do katastru nemovitostí, a je tedy závazný pro určení vlastnické hranice mezi pozemky p. č. XE a XJ. Spolu s doplněním vyjádření ze dne 25. 9. 2020 osoba zúčastněná na řízení předložila geodetickou dokumentaci ze dne 22. 9. 2020 zpracovanou Ing. A. P., podle které na základě měření a s porovnáním souřadnicových rozdílů nebyla překročena ani mezní souřadnicová chyba u_{xy} , ani mezní polohová chyba u_p pro práce v katastru nemovitostí. Podle osoby zúčastněné na řízení tak geodetická dokumentace dokládá, že napadené rozhodnutí je ve vztahu k sporné hranici pozemku p. č. XJ v jejím vlastnictví správné. Osoba zúčastněná na řízení navrhuje zamítnutí žaloby.

Jednání soudu

14. Při jednání dne 22. 2. 2022 setrvali účastníci řízení na svých procesních stanoviscích.
15. Žalobci shrnuli, že v průběhu správního řízení se celá věc posunula do odborné oblasti geodézie, je však třeba zaměřit se na právní stránku věci. Celý problém vznikl při doplňování pozemku zjednodušené evidence, jehož jsou vlastníkem, do katastru. Sporná

jsou tři místa. První z nich je hranice bývalých parcel č. XH a XF, na níž katastrální úřad vložil nový lomový bod 1, který tam nikdy nebyl a být neměl. Mapa, kterou katastrální úřad použil, nebyla způsobilým podkladem, neboť neobsahuje celou linii této hranice. Původní mapa pozemkového katastru tuto linii zachycuje, stejně tak ji zachycují další podklady, které však katastrální úřad nezohlednil. Vyplývá z nich, že daná hranice neměla žádný lomový bod a že nový lomový bod je pouze účelový a vložený bez jakéhokoli odůvodnění (bez vysvětlení, proč nemůže být pět nebo deset metrů jiným směrem) s vychýlením o 1,5 m směrem, který vyhovoval pouze katastrálnímu úřadu.

16. Druhým problémovým místem je pozemek p. č. XA, který byl při digitalizaci souboru popisných informací v roce 1998 ztotožněn s částí pozemku p. č. XH a bylo k němu zapsáno vlastnictví dalších dotčených účastníků. Ani k tomuto zápisu katastrální úřad nemá žádný doklad, přestože i dříve platilo, že změny v katastrální mapě mohou být činěny na základě výsledku měřické činnosti, či alespoň neměřického záznamu. Namísto duplicity měl katastrální úřad opravit souřadnice jednotlivých bodů.
17. Třetí a největší problém je hranice mezi pozemky p. č. XE a XJ, která vznikla v roce 1996 na základě geometrického plánu č. 362-94/95. Ve vztahu k pozemku p. č. XF, šlo pouze o doplnění hranice zjednodušené evidence. Geometrický plán tudíž neměl mít vliv na vlastnická práva a současně měl být geometrický plán řešen tak, aby nebyly překročeny mezní odchylky. Katastrální úřad při obnově operátu zjistil, že původní geometrický plán zasahuje do parcely zjednodušené evidence. Ze závazného právního názoru žalovaného katastrální úřad dovodil, že touto částí pozemku se nemá zabývat, čímž došlo k tomu, že část pozemku historicky patřící k parcele č. XF (připravená jako přístupová cesta) byla oddělena a vznikla nová parcela. Tím ale došlo k hrubému zkreslení polohového určení parcely. Proto byl následně vytvořen lomový bod 1, který katastrální úřad vytvořil, aby přibližně zachoval parcelu v původním tvaru a vyhnul se řešení problému tam, kde nastal, tedy u části pozemku p. č. XJ. U ní měl katastrální úřad projednat s vlastníky dotčených pozemků možnost odstranění nesouladu opravy chybného geometrického a polohové určení podle právní úpravy týkající se opravy chyby. Katastrální úřad nerespektoval návod pro obnovu katastrálního operátu a převod.
18. Žalobce b) dále uvedl, že se v dané věci zneužívá mezní odchylka. Pás mezi pozemky p. č. XJ a XE má šíři 2,91 m – mezní odchylkou by tak byl umožněn zánik dané části parcely. S mezní odchylkou se musí pracovat poměrně. Argumentace žalovaného je právně vadná. V prvním rozhodnutí katastrální úřad vyznačil tvar parcely (průběh hranic) správně, neboť odpovídal historickým podkladům, toto rozhodnutí však bylo zrušeno.
19. Žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a poukázal na to, že mezní odchylka je důležitá.
20. Návrh na provedení důkazu správním spisem (resp. listinami v něm obsaženými) soud zamítl, neboť v řízení před správními soudy se správním spisem dokazování neprovádí. Soud neprovedl ani důkaz geodetickou dokumentací ze dne 22. 9. 2020 předloženou osobou zúčastněnou na řízení a historickými mapami předloženými žalobci, neboť tyto listiny považoval pro posouzení důvodnosti žaloby za nadbytečnou. Soud zamítl pro nadbytečnost i návrh důkazu znaleckým posudkem z oboru geodézie, který „z procesní opatrnosti“ učinili žalobci při jednání.
21. Soud při jednání zamítl návrh žalobců na odročení jednání za účelem poskytnutí dodatečné lhůty k předložení písemných závěrečných návrhů, neboť při jednání nevyvstaly žádné

nové podstatné skutečnosti, které žalobcům nebyly známy, a současně žalobcům byl v průběhu soudního řízení poskytnut dostatečný prostor pro vyjádření jejich stanoviska.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

22. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
23. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, soud neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

24. Katastrální úřad provedl obnovu katastrálního operátu přepracováním na katastrální mapu digitalizovanou v katastrálním území *P. N. S.* obce *P. N. S.* Platnost obnoveného katastrálního operátu byla vyhlášena dnem 27. 11. 2017.
25. Téhož dne podali žalobci námitku proti obsahu obnoveného katastrálního operátu k parcele pozemkového katastru č. XF, která byla v dosud platném katastrálním operátu evidována zjednodušeným způsobem jako pozemky p. č. XK a XL. Namítli, že při doplňování katastru nemovitostí nebylo u této parcely respektováno zobrazení podle plánu z roku 1925. Dále žalobci tvrdili, že geometrické a polohové určení části pozemku p. č. XF (dosud evidované prostřednictvím pozemku p. č. XL) neodpovídá geometrickému a polohovému určení pozemku p. č. XC v obnoveném operátu (je příliš velká).
26. Katastrální úřad dne 1. 12. 2017 vyrozuměl žalobce o zahájení řízení a vyzval je k odstranění vad podání.
27. Podáním ze dne 19. 12. 2017 žalobci doplnili svou námitku tak, že primárně namítají chybějící část parcely pozemkového katastru č. XF mezi severozápadní hranicí parcely č. XG a jihovýchodní hranicí parcely č. XH podle plánu z roku 1925. Žalobcům není známa příčina této chyby, proto nemohou vyloučit chybné geometrické a polohové určení této parcely v obnoveném operátu jako celku. To by mělo za následek i chybné určení pozemků p. č. XE a XC. Z opatrnosti podali žalobci námitku nesouhlasu s geometrickým a polohovým určením celého pozemku p. č. XF, přičemž pozemek p. č. XC by měl být zmenšen ve prospěch pozemku p. č. XE. Žalobci tedy navrhli, aby hranice pozemku p. č. XF byly zaznamenány podle plánu z roku 1925, tj. včetně chybějící části.
28. Rozhodnutím ze dne 12. 1. 2018 katastrální úřad zamítl námitku, kterou podali žalobci proti způsobu evidování pozemku p. č. XC, a vyhověl námitce žalobců proti způsobu evidování pozemku p. č. XF. Žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 5. 2018 toto rozhodnutí na základě odvolání žalobců a osoby zúčastněné na řízení zrušil a vrátil věc k novému projednání s odůvodněním, že katastrální úřad nevycházel z platného stavu zápisů v katastru nemovitostí, nesprávně posoudil velikost překrytu vzniklého mezi severozápadní hranicí pozemku p. č. XJ z geometrického plánu č. 362-94/95 a jí odpovídající hranicí pozemku p. č. XG a XF zobrazenou v rastrovém obraze mapy pozemkového katastru a použil nesprávnou velikost mezní chyby zobrazení při prověření správnosti geometrického a polohového určení severozápadní hranice pozemku p. č. XC v obnoveném operátu.

29. Dne 31. 7. 2018 katastrální úřad vydal druhé rozhodnutí, jímž vyhověl námitce žalobců proti způsobu evidování pozemku p. č. XC a pozemku p. č. XF ve zjednodušené evidenci. Žalobci se opět odvolali a žalovaný rozhodnutím ze dne 5. 12. 2018 rozhodnutí katastrálního úřadu zrušil a vrátil věc k novému projednání. Uvedl, že respektování severozápadní hranice pozemkové parcely p. č. XJ z geometrického plánu č. 362-94/95 nutně neznamená změnu tvaru pozemku p. č. XM z přibližně obdélníkového tvaru na trojúhelníkový tvar. Katastrální úřad měl opravit v neměřickém záznamu jižní hranici původního pozemku p. č. XH tak, aby byl zachován přibližně obdélníkový tvar severovýchodní části původního pozemku p. č. XF.
30. Dne 11. 3. 2019 katastrální úřad vydal prvostupňové rozhodnutí, kterým rozhodl, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění mimo jiné uvedl, že vyhotovil nový neměřický záznam č. X, který stanovil průběh hranice severovýchodní části původního pozemku p. č. XF. Nová vektorizace zpřesněného rastru byla provedena tak, aby nedošlo k překročení mezní chyby zobrazení.
31. Žalobci napadli prvostupňové rozhodnutí odvoláním, v němž argumentovali obdobně jako v projednávané žalobě.
32. Dne 17. 7. 2019 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

33. Podstatou sporu je vymezení východní hranice mezi pozemkem p. č. XE ve vlastnictví žalobců a pozemkem p. č. XJ ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení a západní hranice mezi tímž pozemkem žalobců a pozemku p. č. XD po provedené obnově katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací (analogové katastrální mapy vyhotovené v měřítku 1:2000) podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona a § 55 katastrální vyhlášky.
34. Podle § 40 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona je obnova katastrálního operátu vyhotovení nového souboru geodetických informací a nového souboru popisných informací v elektronické podobě, které se provede přepracováním souboru geodetických informací.
35. Podle § 43 katastrálního zákona se při obnově katastrálního operátu přepracováním převádí dosavadní katastrální mapa do elektronické podoby.
36. Podle § 51 katastrálního zákona jsou údaje katastru, a to parcelní číslo, geometrické určení nemovitosti, název a geometrické určení katastrálního území, závazné pro právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru.
37. Nejvyšší správní soud se zabýval problematikou obnovy katastrálního operátu přepracováním například v rozsudcích ze dne 15. 1. 2021, č. j. 5 As 264/2019 – 24, ze dne 6. 2. 2019, č. j. 1 As 401/2019 – 23, a ze dne 11. 5. 2020, č. j. 1 As 11/2020 – 44. Vychází v nich z judikatury zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, podle níž je cílem tohoto druhu obnovy aktualizace operátu po stránce formální (převedením katastrální mapy z grafické formy do formy grafického počítačového souboru). Jedná se o soubor úkonů evidenčního a technického rázu, který nesměruje ke změně právních vztahů. Právní vztahy k pozemku by mohly být dotčeny jen tehdy, byla-li by jejich případná změna doložena listinou. Dotčená osoba se může domáhat určení průběhu hranice u obecného soudu žalobou podle části třetí

občanského soudního řádu; v řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu však takové nároky s úspěchem vznášet nelze (viz usnesení ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 – 12). Ačkoli zvláštní senát formuloval uvedené závěry ve vztahu k zákonu č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), [dále jen „starý katastrální zákon“], lze je použít i pro posouzení nyní projednávané věci, jelikož způsob obnovy katastrálního operátu byl bez zásadních odlišností přejat do katastrálního zákona.

38. Z komentářové literatury, kterou Nejvyšší správní soud přejal do výše odkazovaných rozsudků, lze poukázat na závěry, podle nichž při obnově katastrálního operátu přepracováním jsou hranice pozemků v terénu zaměřovány pouze výjimečně a veškeré ostatní hranice jsou do mapy v digitální podobě přebírány buď přímo z platné katastrální mapy vektorizací rastrového podkladu, nebo z již existující měřické dokumentace (srov. Barešová, Eva a kol. Katastrální zákon: Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015). Na rozdíl od obnovy katastrálního operátu novým mapováním se při obnově přepracováním nevychází z nového vyšetření hranic jednotlivých parcel v terénu. Základním podkladem pro tento typ obnovy je dosavadní katastrální mapa. Při přepracování jsou z dosavadní mapy zjištěny a do počítačově vedeného souboru zavedeny souřadnice všech lomových bodů hranic. Při přepracování tedy nevzniká fakticky nové mapové dílo, ale dosavadní mapové dílo je převedeno z pevné podložky do počítačového souboru, což umožňuje další vedení katastrální mapy pomocí výpočetní techniky (Baudyš, Petr. Katastrální zákon. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2014).
39. Lze tedy uvést, že ve srovnání s obnovou katastrálního operátu novým mapováním či na podkladě pozemkových úprav [§ 40 odst. 1 písm. a) a c) katastrálního zákona], představuje obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací méně přesný způsob obnovy katastrálního operátu. Jeho podstatou je totiž pouze převedení naskenovaného rastrového obrazu papírové katastrální mapy do digitální podoby, případně se zahrnutím míst nově zaměřených či převzatých z původních zaměření. Cílem tohoto postupu je primárně převedení grafických informací do digitální podoby, hranice pozemků v terénu vyměřovány nejsou, či pouze výjimečně, „ke kvalitativnímu zlepšení z pohledu přesnosti tak dochází maximálně v případě opravy zakresu na základě využití původní zeměměřické činnosti“ (viz Doubek, P. komentář k § 40 a § 43 v ASPI, In Barešová, E. a kol. Katastrální zákon. Komentář. Praha : Wolters Kluwer, 2015).
40. Jak zdůraznil NSS např. v rozsudku č. j. 1 As 401/2019 – 23, z povahy tohoto způsobu obnovy katastrálního operátu (tj. obnovy katastrálního operátu přepracováním dle § 43 katastrálního zákona) vyplývá, že dotčené osoby mohou namítat ve vztahu k vymezení hranic pozemků zejména pochybení katastrálního úřadu při použití výstupů dosavadní měřické činnosti, případně skutečnost, že katastrální úřad nezohlednil podklady, které měl při obnově katastrálního operátu k dispozici. Jedná se tak např. o doložený geometrický plán ve spojení s dohodou dotčených vlastníků o průběhu vlastnické hranice či příslušným rozhodnutím civilního soudu o průběhu této hranice (srov. též rozsudek NSS č. j. 1 As 11/2020 – 44).
41. I v nyní posuzované věci katastrální úřad postupoval tak, že hranice pozemku p. č. XF převzal z blíže specifikovaných geometrických plánů, které jsou původními výsledky zeměměřických činností pro určení těchto hranic ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky (srov. s. 3 prvostupňového rozhodnutí).

42. Z obsahu napadeného rozhodnutí plyne, že v roce 1995 byla vytyčena hranice mezi pozemky p. č. XF a XG v katastrálním území *P. N. S.* Vytyčení bylo provedeno na základě katastrální mapy a geometrických plánů z let 1925, 1939 a dalších. S využitím vytyčovacího náčrtu č. X byl vyhotoven geometrický plán č. 362-94/95 pro rozdělení pozemku p. č. XK. Tímto geometrickým plánem byl do katastrální mapy doplněn pozemek p. č. XG prostřednictvím nově utvořených pozemků p. č. XJ až XK.
43. Severozápadní hranice mezi pozemky p. č. XJ a XN v geometrickém plánu z roku 1995 (nynější severozápadní hranice pozemku p. č. XJ) odpovídá hranici mezi pozemky p. č. XF a XG v mapě pozemkového katastru. Zápis geometrického plánu z roku 1995 do katastru nemovitostí byl proveden položkou výkazu změn č. 89/1996 v souvislosti s prodejem jednoho z nových pozemků. Podle geometrického plánu z roku 1995 byly nově vzniklé pozemky zakresleny do platné mapy katastru nemovitostí. Vzhledem k využitým podkladům pro určení souřadnic lomových bodů na hranici mezi pozemky p. č. XF a XG byl těmto bodům přiřazen kód kvality 8 podle bodu 15.6 přílohy ke katastrální vyhlášce. Bodům s kódem kvality 8 přísluší základní střední souřadnicová chyba 1 m a mezní polohová chyba 2,83 m.
44. Při obnově katastrálního operátu v roce 2017 byly převzaty souřadnice lomových bodů z geometrického plánu z roku 1995 přepočtené do souřadnicového systému jednotné trigonometrické sítě katastrální (dále jen „S-JTSK“). Zároveň byly do katastrální mapy doplněny pozemky dosud evidované ve zjednodušené evidenci, které v katastrální mapě zobrazeny nebyly. Pro jejich doplnění byl využit zpřesněný rastrový obraz mapy pozemkového katastru, jehož vyhotovení katastrální úřad ve svém rozhodnutí podrobně popsal.
45. V rámci námitkového řízení katastrální úřad poté, co žalovaný jeho rozhodnutí ze dne 31. 7. 2018 zrušil z důvodu nesprávného doplnění severovýchodní části původního pozemku p. č. XF v neměřickém záznamu č. 1513, vyhotovil neměřický záznam č. X, jímž upravil hranice pozemku při současném nepřekročení mezní odchylky, tak aby tvar pozemku respektoval jeho původní tvar. Konkrétně bylo opraveno zobrazení hranice mezi pozemky p. č. XE a XC, mezi pozemky p. č. XE a XD a z pozemku p. č. XA byl oddělen pozemek p. č. XB. Součástí neměřického záznamu je také soutisk KMD s opravou dle tohoto neměřického záznamu se zpřesněným rastrovým obrazem mapy pozemkového katastru a soutisk s rastrovým obrazem analogové mapy katastru nemovitostí. Soud pro přehlednost níže uvádí relevantní část neměřického záznamu č. X.

[obrázek anonymizován]

46. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud posoudil námitky žalobců.
47. Žalobci v první řadě namítají, že vytyčovací náčrt č. X nemohl být závazným dokladem o průběhu hranic mezi pozemkem p. č. XO a XJ, neboť s ním nebyli seznámeni a nevyslovili s ním souhlas dotčení vlastníci sousedních pozemků.
48. Podle soudu se uvedená žalobní námitka nevztahuje k předmětu řízení o námitkách proti obsahu obnoveného katastrálního operátu. Soud odkazuje na již výše uvedené a konstatuje, že v daném řízení byla dosavadní katastrální mapa pouze převedena z pevné podložky do počítačového souboru postupem stanoveným v § 55 katastrální vyhlášky, aniž by bylo prováděno jakékoliv zaměřování pozemků či vytyčování jejich hranic. Podkladem, na jehož základě došlo k obnově operátu, přitom nebyl sám vytyčovací náčrt, ale až

geometrický plán č. 362-94/95 (vyhotovený pro rozdělení pozemku PK p. č. XG do deseti nově utvořených parcel), na jehož základu došlo ke změnám v tehdejší katastrální mapě. Zápis geometrického plánu do katastru nemovitostí byl proveden položkou výkazu změn č. 89/1996 v souvislosti s prodejem jednoho z nových pozemků vyznačených v tomto geometrickém plánu. Dle tohoto geometrického plánu tak byly nově vzniklé pozemky zakresleny do platné mapy katastru nemovitostí a postupně rozprodány novým vlastníkům. Úkolem katastrálního úřadu v nynějším řízení pak bylo „pouze“ zpracovat jemu dostupný soubor geodetických informací a vyhotovit na jeho základě digitalizovanou podobu dosud analogově vedené mapy. Neznamená to ovšem, že by se katastrální úřad mohl v řízení o obnově operátu zabývat věcnou správností podkladů, na jejichž základu došlo v minulosti k zápisu do katastru nemovitostí. Provedená obnova tak odpovídala obsahu podkladů, které měl katastrální úřad k dispozici (ostatně žalobci ani nezpochybňují skutečnosti, že by výsledek obnovy těmto podkladům, tedy geometrickému plánu č. 362-94/95 neodpovídal). Jestliže žalobci namítají věcnou nesprávnost těchto podkladů a z toho plynoucí nesprávný stav obnoveného katastrálního operátu oproti faktickému stavu (nikoliv oproti podkladům, ze kterých byl katastrální operát obnoven), je potřeba se proti takovému stavu bránit v jiném řízení, než v řízení o obnově katastrálního operátu přepracováním. Katastrální úřad nerozhoduje o vztazích soukromoprávních, jeho rozhodnutí nemá hmotněprávní účinky. Nesrovnalosti v otázkách vlastnictví mohou být vyřešeny mimosoudně případně soudním rozhodnutím. Spor o vlastnictví náleží do kompetence obecného soudu, který o něm rozhodne v občanském soudním řízení. V řízení o námitkách proti obnovenému katastrálnímu operátu nelze otázky týkající se existence vlastnictví a jeho rozsahu s úspěchem vznášet (k tomu např. rozhodnutí zvláštního senátu ze dne 7. 10. 2004, č. j. Konf 31/2004 – 16 nebo Konf 90/2004 – 12, a dále rozsudky NSS ze dne 31. 5. 2006, č. j. 5 As 16/2005 – 88, nebo ze dne 31. 7. 2013, č. j. 9 As 171/2012 – 38). Soud k tomuto okruhu námitek dále doplňuje, že vytyčovací náčrt nebyl zcela novým zaměřením, neboť vycházel z katastrální mapy a geometrických plánů z let 1925, 1939 a dalších a na jeho základě byl vytvořen geometrický plán z roku 1995, který se stal podkladem pro zápis změn do tehdejší katastrální mapy. Dovolávají-li se tedy žalobci opakovaně použití výsledku původního měření, tj. geometrického plánu z roku 1925, je nutno konstatovat, že též jimi zpochybňovaný vytyčovací náčrt č. 362, resp. na jeho základu vytvořený geometrický plán z toho podkladu vycházel. Z odůvodnění rozhodnutí správních orgánů ani nevyplývá, že by při hodnocení závaznosti geometrického určení jednotlivých pozemků postupovaly rozdílně, jak namítají žalobci.

49. Soud tímto nezpochybňuje, že podle § 83 odst. 9 vyhlášky č. 126/1993 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon)], účinné v době pořízení vytyčovacího náčrtu, s výsledkem vytyčení seznámí vytyčovatel všechny vlastníky dotčených pozemků¹. Výsledek seznámení s vyjádřením jednotlivých vlastníků dotčených pozemků se zapíše do protokolu o vytyčení hranice pozemku (§ 84 vyhlášky č. 126/1993 Sb.). Podle odstavce 10 téhož ustanovení pak platilo, že pokud se někteří vlastníci nedostavili k seznámení s výsledkem vytyčení hranice pozemku, ač k tomu byli vyzváni, vytyčovatel jim zašle kopii sepsaného protokolu o vytyčení hranice pozemku. Obdobně stanoví § 49 odst. 3 katastrálního zákona, že k

¹ § 19a starého katastrálního zákona, který v odstavci 3 stanovil stejnou povinnost, nabyl účinnosti až dne 1. 1. 2007.

seznámení s výsledky vytyčení musí být prokazatelně přizváni vlastníci dotčených pozemků. Podle § 49 odst. 4 katastrálního zákona se na průběh vytyčené nebo vlastníky zpřesněné hranice pozemků vyhotoví geometrický plán, pokud má být podle nich do katastru zapsáno zpřesněné geometrické a polohové určení pozemku a jemu odpovídající zpřesněná výměra parcely. Prosté vytyčení hranic pozemků podle údajů katastru samo o sobě není a ani v minulosti nebylo právně závazné. Technická dokumentace o vytyčení hranic pozemků také sama o sobě nikdy nebyla podkladem k provedení změn v katastru nemovitostí (srov. viz Nedvídek, L. komentář k § 49 v ASPI, In Barešová, E. a kol. Katastrální zákon. Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015). K zápisu zpřesněného geometrického a polohového určení pozemků do katastru nemovitostí je třeba vyhotovit geometrický plán. Podklad pro vyhotovení geometrického plánu pak představuje právě daný vytyčovací náčrt. Účelem procesu vytyčení hranice pozemku podle údajů katastru je nalézat a co nejspolehlivěji nalézt na zemském povrchu ten stav, jaký na něm byl v době, kdy byla vytyčovaná hranice pro účely katastru prvotně geometricky a polohově určena (zaměřena). Pokud nicméně žalobci mají za to, že podklad, na jehož základu byl sporný geometrický plán vyhotoven (tedy vytyčovací náčrt), nebyl způsobitelným podkladem pro zápis zpřesněného geometrického a polohového určení pozemků do katastru nemovitostí, neboť postrádal zákonem předpokládané náležitosti (seznámení dotčených vlastníků s výsledky vytyčení), a že tedy katastrální úřad při daném zápisu postupoval chybně, byli oprávněni takovou námitku vznášet nikoli v řízení o obnově katastrálního operátu, ale v občanském soudním řízení. S ohledem na shora uvedené se tak správní orgány (a potažmo ani) soud nemohly věcně zabývat výtkami stran nesprávnosti daného vytyčovacího náčrtu (zejména obecně namítaným nesouladem s blíže neurčenými podklady a nerespektováním základním zeměměřických postupů).

50. Soud se tedy shoduje se (sice stručným) závěrem žalovaného, že na použitelnosti vytyčovacího náčrtu (a potažmo geometrického plánu vyhotoveného na jeho základu) při obnově katastrálního operátu přepracováním nic nemění ani skutečnost, že původní vlastníci pozemku p. č. XF nebyli k vytyčení přizváni. Nad rámec lze poznamenat, že z protokolu o vytyčení hranice pozemků ze dne 16. 5. 1995 připojeného k uvedenému vytyčovacímu náčrtu nelze přesně určit, zda byli dotčení vlastníci k seznámení s průběhem a označením vytyčené hranice pozemků přizváni či nikoli. V části označené „zúčastněné strany potvrzují, že byly seznámeny s průběhem a označením vytyčené hranice pozemků“ je uvedena toliko tehdejší vlastnice pozemku p. č. XG. Je tedy možné, že tehdejší vlastníci pozemku p. č. XF byli přizváni, ale k seznámení se nedostavili. Existuje samozřejmě též možnost, že dotčení vlastníci k seznámení vůbec přizváni nebyli. K učinění jednoznačného závěru stran této otázky však správní spis neposkytuje dostatek podkladů. Ať však ve skutečnosti nastala kterákoli z těchto alternativ, nemá to vliv na shora uvedené závěry.
51. Žalobcům nelze přisvědčit ani v tom, že by žalovaný u daného vytyčovacího náčrtu „přiznal výrazné posunutí bodů“. Vyjádření správních orgánů citovaná žalobci v bodech 42 a 43 žaloby se totiž týkají odchylky vzniklé při soutisku KMD se zpřesněným rastrovým obrazem mapy PK a rastrovým obrazem mapy KN. Oba soutisky jsou vyhotoveny v měřítku 1:500. Žalovaný uvedl, že ze soutisku s rastrem PK je zřejmé, že severozápadní hranice pozemku p. č. XJ v KMD není přesně totožná s odpovídající částí hranice mezi parcelami PK č. XF a XG ve zpřesněném rastrovém obraze mapy PK. Avšak vzdálenost mezi touto hranicí v KMD a jejím obrazem ve zpřesněném rastru mapy PK nepřesahuje mezní polohovou odchylku bodů s kódem kvality 8, která činí 2,83 (podle bodu 13.3 a 15.6 přílohy katastrální vyhlášky a podle přílohy č. 1 Návodu pro obnovu katastrálního

operátu), a není tedy důvod považovat hranici v KMD za chybnou. Skutečnou velikost polohové odchylky lze snadno zjistit odměřením na soutisku zpřesněného rastru PK + KMD vyhotoveném v měřítku 1:500. Katastrálnímu úřadu, ani žalovanému pak nelze vytýkat, že v daném případě v odůvodnění svých rozhodnutí přesně nevyčíslili konkrétní odchylku, neboť zákon (resp. vyhláška) žádnou takovou povinnost katastrálnímu úřadu neukládá. Z podkladů založených ve spisu (soutisk a přílohy neměřického záznamu) lze velikost polohové odchylky zjistit. Přílohou neměřického záznamu č. X je také seznam souřadnic kartometricky určeného bodu, který u všech bodů uvádí jejich přesné souřadnice včetně uvedení kódu kvality a vyčíslení mezních odchylek u jednotlivých parcel.

52. Namítají-li žalobci, že z důvodu výrazného posunu bodů (byť v mezích povolené chyby) muselo dojít i k nesouladu evidované výměry s výměrou vypočtenou z vytyčených souřadnic, která i přesto zůstala stejná (ačkoli například při posunu bodů o pouhých 10 cm by se musel změnit o 5 m²), poukazuje soud na § 55 odst. 4 katastrální vyhlášky, podle kterého se v souboru popisných informací při obnově katastrálního operátu přepracováním při shodném kódu způsobu určení výměry ponechávají dosavadní výměry v případě, že nejsou překročeny mezní odchylky, a v ostatních případech se zavedou výměry určené ze souřadnic lomových bodů v obnoveném katastrálním operátu. Sami žalobci přitom nezpochybňují, že k překročení mezních odchylek nedošlo. Argumentace žalobců, podle které by nesprávným používáním mezních odchylek mohlo dojít k zániku pásu mezi pozemky p. č. XJ a XE širokého 2,91 m, je hypotetická, neboť k ničemu takovému nedošlo. Katastrální úřad naopak (ve svém posledním rozhodnutí) postupoval při obnově tak, aby k zániku tohoto pásu (přístupové cesty) nedošlo. Na způsobu, jakým katastrální úřad pracoval s mezními odchylkami, tak není možno spatřovat nic nezákonného. K zabránění částí pozemků, jak namítají žalobci, nedochází s ohledem na výše citovanou judikaturu správních soudů. Soud opakuje, že o průběhu hranice pozemků s dopadem do vlastnického práva mohou rozhodovat jen civilní soudy, na něž se žalobci mohou obrátit s doklady prokazujícími, že skutečná hranice pozemků se nachází jinde.
53. Pakliže žalobci nejsou spokojeni s výsledkem obnovy katastrálního operátu a nejedná se o chybu, která by mohla být opravena v režimu § 36 katastrálního zákona, mohou se obrátit na civilní soud a vyvolat spor o určení hranic jejich pozemku, o čemž je správně poučily správní orgány. Soud připomíná, že institut opravy chyby slouží k opravě chybných údajů katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem (§ 36 odst. 1 katastrálního zákona). Účelem tohoto institutu „*je odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem. Jedná se o případy, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají obsahu v operátu založených podkladů, na jejichž základě se takové údaje obsahem katastru staly*“ (cit. Bláhová, I. komentář k § 36 v ASPI, In Barešová, E. a kol. *Katastrální zákon. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015).
54. V daném případě nebyly překročeny mezní odchylky stanovené katastrální vyhláškou, pročez nebylo nutné opravit chyby podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona. Přesto však žalovaný žalobcům vyhověl v tom směru, že v předchozím průběhu správního řízení svým zrušujícím rozhodnutím zavázal katastrální úřad k provedení obnovy katastrálního operátu tak, aby byl dodržen v rámci mezních odchylek původní tvar pozemku p. č. XF (srov. s. 7 prvostupňového rozhodnutí a 8 napadeného rozhodnutí). Odůvodnění

žalovaného, že po obnově nebyly překročeny mezní odchylky, je s ohledem na znění § 36 katastrálního zákona dostatečné.

55. Co se týče námitky, podle které správní orgány nevysvětlily, jak na danou věc dopadá § 51 katastrálního zákona, konstatuje soud, že katastrální úřad dané ustanovení neaplikoval v rámci provádění obnovy katastrálního operátu. Poukázal na něj (srov. s. 6 prvostupňového rozhodnutí) v souvislosti s usnesením Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 15. 11. 2012, č. j. 26 D 1145/2012 – 42, a s darovací smlouvou ze dne 7. 12. 2017, které dokládají vlastnické právo osoby zúčastněné na řízení k pozemku p. č. XJ. Tyto listiny dokládají právní úkony, pro které bylo ve smyslu § 20 zákona č. 344/1992 Sb., resp. § 51 katastrálního zákona závazným údajem geometrické určení pozemku, které bylo v katastru nemovitostí dáno souřadnicemi lomových bodů v S-JTSK a spojnici těchto bodů podle vytyčovacího náčrtu č. X. Údaje o geometrickém a polohovém určení pozemkové parcely p. č. XJ by tedy měly být v obnoveném katastrálním operátu evidovány v souladu s údaji platnými v době zápisu uvedených listin do katastru nemovitostí. Z daného vyjádření katastrálního úřadu nelze dovozovat závěry činěné žalobci, tedy že by snad katastrální úřad považoval obnovu katastrálního operátu za právní jednání týkající se nemovitostí vedených v katastru. Katastrální úřad nijak nezpochybnil, že závaznost údajů ve smyslu § 51 katastrálního zákona se týká pouze účastníků daného právního jednání, vyšel nicméně z toho, že v době, kdy k tomuto jednání došlo, katastr nemovitostí obsahoval údaje o geometrickém a polohovém určení pozemků. Tyto údaje (o geometrickém a polohovém určení pozemků) však byly do katastru nemovitostí zapsány na základě původních výsledků zeměměřické činnosti (tzn. na základě geometrického plánu), které již byly při obnově katastrálního operátu pro katastrální úřad závazné.
56. Soud nepřisvědčil ani obecné námitce žalobců, že správní orgány pochybily tím, že ověření výsledku provedly v neměřickém záznamu č. X soutiskem transformovaných map pozemkového katastru a KMD. Katastrální úřad v prvostupňovém rozhodnutí podrobně popsal, jak a podle čeho postupoval při obnově katastrálního operátu. Žalobci však kromě obecných tvrzení a spekulací ohledně vlivu transformace na výsledek obnovy, vůbec konkrétně nerozvedli, jak měly správní orgány pochybit.
57. Katastrální úřad rovněž v prvostupňovém rozhodnutí dostatečně odůvodnil výsledek obnovy ve vztahu k pozemku p. č. XA, resp. k nově oddělenému pozemku p. č. XB na straně 9 a 10 prvostupňového rozhodnutí, přičemž jeho závěry dokládá obsah správního spisu. Tato žalobní námitka je tedy nedůvodná. Namítají-li žalobci, že bod X-2 byl nesprávně zvolen jako lomový, je nutno uvést, že daný bod není bodem lomovým, ale podrobným bodem ležícím na přímé spojnici bodů č. X-1 a 1513-7 (srov. s 9, odst. 2 rozhodnutí katastrálního úřadu). Nado žalobci svou výtku ohledně nesprávnosti zvoleného lomového bodu nijak nezdůvodnili.
58. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobců týkající se neodůvodněného vzniku nového lomového bodu (X-1). Předně je třeba předeslat, že rozhodnutí správních orgánů nejsou ve vztahu k této otázce nepřezkoumatelná, jak namítají žalobci. Z rozhodnutí katastrálního úřadu (srov. s. 8 až 9) vyplývá, že k vložení tohoto bodu přistoupil na základě požadavku vyjádřeného ve zrušujícím rozhodnutí žalovaného, podle něž má být zachován „přibližně obdélníkový tvar předmětné severovýchodní části původního pozemku PK parc. č. XF“, tedy aby se šířka dané části pozemku na jihozápadní straně blížila šířce na severovýchodní straně. Katastrální úřad při stanovení souřadnic podrobného bodu č. 1544-1 vyšel také z podmínky, aby nedošlo k překročení mezní chyby zobrazení hranice pozemků.

Konstatoval, že byť spojnice podrobných bodů č. 362-30 a 1513-7 o velikosti 3,38 m nevyjadřuje zcela přesně šířku severovýchodní části původního pozemku PK parc. č. XF, je zcela nepochybné, že pro dosažení přibližně obdélníkového tvaru je nutné, aby délka spojnice podrobných bodů 362-29 a X-1 byla co nejdelší, zároveň však v toleranci dané mezní chybou zobrazení. Žalovaný pak doplnil (srov. s. 8 napadeného rozhodnutí), že menší lom na hranici parcely nemusí být v mapě vyhotovené v měřítku 1:2880 zobrazitelný. Navíc upozornil na skutečnost, že na originále mapy PK je v místě hranice mezi parcelami PK parc. č. XH a XF skvrna (kaňka), která zobrazení hranice překrývá a není možné její přesné určení. Kromě toho pak na rastrovém obraze mapy PK část zobrazení této hranice zcela chybí. V místech, kde je však hranice viditelná, se od svého obrazu v neměřickém záznamu č. X neliší o více, než je mezní chyba zobrazení. Takový postup nelze hodnotit jako manipulaci s důkazy, jak namítli žalobci, ani jako neodůvodněný či účelový postup. Správní orgány reflektovaly při zobrazení této hranice v obnoveném operátu veškeré jim dostupné podklady. Pouhý nesouhlas žalobců s postupem katastrálního úřadu neznamena nepřezkoumatelnost či nezákonnost napadeného rozhodnutí. Nelze nadto pominout, že žalobci ani neuvádí, jak se jejich práv mělo dotknout vložení daného lomového bodu. Pokud by správní orgány respektovaly požadavek žalobců, aby hranice vedla bodem č. 362-29 (zavedeným na základě geometrického plánu č. 362-94/95, který byl závazným podkladem pro obnovu) byl by pozemek žalobců (p. č. XE) v daném místě naopak užší, spíše trojúhelníkového tvaru. Vložením lomového bodu č. X-1 tak katastrální úřad respektoval nejen původní tvar podle geometrického plánu z roku 1925, ale současně si pozemek ponechal širší i v místě, kde došlo ke vložení tohoto lomového bodu (došlo tedy k zachování pásu mezi pozemky p. č. XD a XJ, čehož se žalobci v průběhu správního řízení ostatně domáhali). Pokud by i přesto žalobci trvali na tom, že část zemského povrchu, která je podle žalobců nyní součástí pozemku p. č. XJ, má být v jejich vlastnictví, je příslušným k řešení takového sporu obecný soud, nikoli soud správní.

59. K námitce neurčitosti výroku rozhodnutí katastrálního úřadu soud uvádí, že katastrální úřad skutečně výrokem č. 2 vyhověl námitce proti způsobu evidování pozemkové parcely č. XC a pozemku ve zjednodušené evidenci – parcely původ pozemkový katastr parc. č. XF, původní katastrální území N., v obnoveném katastrálním operátu pro katastrální území P. N. S.. Tento výrok se tak netýká námitky zahrnutí části parcely PK XF zahrnuté do parcely č. XJ v neměřickém záznamu č. 1421 vyznačené jako parcela č. XK, kterou se dle žalobce katastrální úřad po zásahu žalovaného (prvním rozhodnutím o odvolání) odmítl zabývat. Z daného důvodu proto nelze výrok rozhodnutí katastrálního úřadu považovat za rozporný s odůvodněním. Je nadto nutno poznamenat, že neměřický záznam č. 1421 vyhotovený dne 19. 12. 2017, který z pozemku p. č. XJ vydělil pozemek p. č. XK byl podkladem pro první rozhodnutí katastrálního úřadu, které bylo žalovaným v odvolacím řízení zrušeno. V neměřickém záznamu č. X, který byl podkladem pro nyní přezkoumávané rozhodnutí katastrálního úřadu, však již tento pozemek takto vydělen nebyl. Námitka, podle které se správní orgány otázkou pozemku p. č. XK nezabývaly (resp. jí nevyhověly) se tak mýlí s předmětem nynějšího řízení.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

60. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

61. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, a nemají proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v tomto soudním řízení neuložil žádné povinnosti (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. února 2022

Mgr. Jan Čížek, v. r.
předseda senátu